

Testimonis del Senyor⁺

Projecte Do

GUIA DELS MÒDULS CATEQUÈTICS

A PARTIR DEL CATECISME «TESTIMONIS DEL SENYOR»

Mòdul: «Camí cap a l'Amat»

PROPOSTA CATEQUÈTICA PER A ADOLESCENTS
SOBRE LA FIGURA DEL BEAT RAMON LLULL

▪ Abans de començar...

«Camí cap a l'Amat» és un mòdul catequètic centrat en la figura de Ramon Llull que té com a referència bàsica el catecisme «Testimonis del Senyor» i forma part del Projecte Do.

La intenció d'aquest mòdul catequètic és afavorir el procés de creixement en la fe dels adolescents i joves. Ajudar-los a trobar-se amb Jesús de la mà de Ramon Llull, despertant en ells el desig d'imitar i assumir els comportaments i compromisos de la vida cristiana; l'escolta, l'acollida, la fe, la confiança, la capacitat de donar-se als altres, la superació.

El mòdul està estructurat entorn d'una carta (escrita per Mn. Teodor Suau) en la que Ramon Llull es dirigeix als joves i reflexiona sobre alguns dels moments més significatius de la seva vida. A partir dels esdeveniments que s'expliquen a la carta es proposen tot un seguit de dinàmiques per tal que els joves puguin anar descobrint Ramon Llull com a referent i model d'amistat i amor a Jesús, reconeixent que estimar i sentir-se estimat per Jesús pot transformar la vida i fer-la més plena i feliç. Els diversos episodis de la biografia del beat, dividits en 7 moments, ens permetran acompanyar-lo en el seu camí de recerca i descobriment del Déu de Jesús (l'Amat) amb qui es va topar un dia de manera sobtada i al que ja no va abandonar mai més.

Els 7 moments en que s'ha dividit el mòdul es poden fer coincidir amb set sessions diferents o bé treballar-se d'una manera més intensiva, ja sigui en un cap de setmana, un recés o un campament.

OBJECTIUS GENERALS DEL MÒDUL

- 1.- Conèixer la figura de Ramon Llull com un referent cultural i, especialment com a catòlic, enamorat de Jesús i disposat a participar activament en el seu projecte de Vida.
- 2.- Identificar el procés de fe de Ramon Llull com un camí o pelegrinatge que dura tota la vida.
- 3.- Valorar la capacitat transformadora que te la trobada amb el Senyor i engendrar o aprofundir en el desig d'aquesta trobada.
- 4.- Afavorir l'inici d'un procés de pelegrinatge personal cap al Senyor a partir del coneixement d'un mateix.
- 5.- Proporcionar moments d'escolta i de trobada amb el Senyor per mitjà de la contemplació, la pregària, la participació en l'Eucaristia.
- 6.- Desenvolupar una actitud de compromís envers el seguiment de Jesús i d'escolta de la proposta personal que ens fa a cada un de nosaltres.

Cada una de les sessions d'aquest mòdul està vinculada a un capítol del Catecisme **Testimonis del Senyor** que serà, per tant, un element fonamental a l'hora de desenvolupar els temes.

CAPÍTOLS DEL CATECISME TESTIMONIS DEL SENYOR:

- Capítol 18. El fill de Déu es va fer home.
- Capítol 20. Jesús és el Fill unigènit de Déu.
- Capítol 46. Com pensa un cristià?
- Capítol 49. Com prega un cristià?
- Capítol 50. Sigueu sempre testimonis del Senyor.

DESENVOLUPAMENT DE LES SESSIONS

▪ Qui és Ramon Llull? Qui ets tu? (sessió 1)

Catecisme Testimonis del Senyor

Capítol 18. *El fill de Déu es va fer home*. Pàgina 106

• Objectius

1. Descobrir en la figura de Ramon Llull a una persona amb una vida «normal i corrent» que es va deixar seduir per Jesús i la seva Bona Nova.
2. Reconèixer que cada un tenim una història pròpia i personal; una família, un entorn... i que Déu ens parla a través de tot allò que ens envolta i que vivim.
3. Reflexionar sobre la pròpia història, reconèixer les coses que no van bé o ens agradaria canviar i aprendre a agrair a Déu tantes coses bones com ens ha donat.

• Idees principals a comunicar

- ✓ Jesús es fa present als homes dins la seva vida quotidiana. És un Déu proper.
- ✓ Jesús ens diu qui és Déu i qui som cada un de nosaltres, fets a la seva imatge.
- ✓ Les actituds de contemplació, reflexió, pregària i agraïment ens ajuden a destriar allò que és essencial a la nostra vida i ens permeten escoltar i sentir la veu de Déu que parla a la intimitat més profunda del nostre cor.
- ✓ La font de la felicitat plena i autèntica es troba en posar l'Amat al centre de la nostra vida.

ACOLLIR LA PARAULA

Creixença de Jesús Lc 2 «*Quan hagueren complert tot el que manava la Llei del Senyor, se'n tornaren a Galilea, al seu poble de Natzaret. L'infant creixia i s'enfortia ple d'enteniment; i Déu li havia donat el seu favor*».

• Passes per al desenvolupament de la sessió

1. Iniciem la sessió amb un moment de silenci i pregària. Generam un clima de tranquil·litat on els adolescents vagin prenent consci-

ència del seu propi interior i de la Vida que els habita. Per acabar podem aprendre un trosset de la pregària de Ramon Llull

*«Senyor, ja que heu posat en el meu cor tanta alegria,
plagui-us d'estendre-me-la en tot el cos: a la meva cara,
als meus ulls, a les meves mans.»*

2. Per tal de fer-nos una idea del grau de coneixement que els adolescents del nostre grup tenen envers la figura de Ramon Llull, podem començar la sessió fent una pluja d'idees sobre aquelles coses que saben sobre la vida del beat, reflectint sobre un mural tot allò que vagi sortint.
3. Després miram junts la portada del quadern i convidam als participants a explicar lliurement què ens suggereix el dibuix que hi apareix.
4. El catequista llegeix el començament de la carta que porta per títol: *Qui és Ramon Llull? Qui ets tu?*, que podreu trobar a les pàgines 4 a 6 del quadern i una vegada llegit es comenta breument amb el grup.
5. Per complementar-ho, podem llegir també el capítol 18 del Catecisme *«Testimonis del Senyor»* incidint en la idea que tots tenim una història personal, una família, unes circumstàncies...i que és precisament dins aquesta història personal que Déu ens parla i es manifesta.
6. Cercam un entorn apropiat per reflexionar de manera individual sobre la pròpia història a partir de les preguntes que es plantejen a la pàgina 7 del quadern.
7. Una vegada contestades les preguntes, convidam als participants a imitar Ramon Llull i a escriure la seva pròpia carta de presentació. Les respostes que hauran donat a les preguntes de la pàgina 7 els hi serviran de base per elaborar-la. Una vegada escrita cada un compartirà la seva carta amb la resta del grup. És important recordar que la carta s'ha de conservar fins al final, ja que la necessitarem a la darrera sessió.
8. Acabarem la sessió amb un breu moment de pregària en silenci, demanant al Senyor que ens concedeixi la seva llum a fi de poder reconèixer-lo enmig dels esdeveniments de la nostra vida quotidiana. Després, tots junts, direm en veu alta la pregària eucarística III que hi ha a la pàgina 109 del Catecisme *«Testimonis del Senyor»*.

▪ Moment de trobada (sessió 2)

Catecisme Testimonis del Senyor

Capítol 18. *El fill de Déu es va fer home*. Pàgina 106

• Objectius

1. Descobrir de quina manera Ramon Llull va experimentar la trobada personal amb Déu de la mà de Jesús crucificat i com aquesta trobada va constituir un punt d'inflexió en la seva vida.
2. Desenvolupar una actitud d'escolta cap a Déu que ens parla des del més profund del ser.
3. Reconèixer que la trobada amb Jesús pot curar les nostres ferides, canviar el sentit de la nostra vida i fer-la més plena, profunda i feliç.
4. Ajudar als adolescents a descobrir la presència de Jesús en la seva vida quotidiana i animar-los a conrear amb Ell una relació d'amistat profunda, lliure, i confiada.

• Idees principals a comunicar

- ✓ Jesús es fa present a la nostra vida quotidiana en el moment més inesperat. És un Déu que surt al nostre encontre i convé estar-hi atents.
- ✓ L'amor de Déu pels homes és tan gran que ens entrega al seu propi Fill per salvar-nos del mal i restaurar les nostres vides.
- ✓ La proposta de Jesús ens interessa, tal com explica Ramon Llull a la carta: «*Algú que és capaç de donar la seva vida per mi, m'interessa*» (p.9)
- ✓ A vegades tenir-ho tot, aspirar a una vida tranquil·la o limitar-se a fer les coses «de manera correcte», no és suficient ni constitueix una font de satisfacció i felicitat vertadera. Per això ens obrim a la proposta que ens fa Jesús i que ens parla «d'un amor capaç de donar-se sense mesura».

ACOLLIR LA PARAULA

«Que els vostres cors s'asserenin. Creieu en Déu, creieu també en mi. A casa del meu Pare hi ha lloc per a molts; si no n'hi hagués, us podria dir que vaig a preparar-vos-hi estada? I quan hauré anat a preparar-vos-la, tornaré i us prendré amb mi, perquè també vosaltres

estiguen allà on joestic. I allà on jo vaig, ja sabeu quin camí hi porta.

Tomàs li pregunta:

--Senyor, si ni tan sols sabem on vas, com podem saber quin camí hi porta?

Jesús li respon:

--Jo sóc el camí, la veritat i la vida. Ningú no arriba al Pare si no és per mi. Si m'heu conegut a mi, també coneixereu el meu Pare. I des d'ara ja el coneixeu i l'heu vist».

- Passes per al desenvolupament de la sessió

En aquesta sessió es pretén realitzar una dinàmica d'impacte que mogui els adolescents a reflexionar sobre el moment vital i personal en que es troben; sobre el paper que juguen en la seva vida les persones més importants per ells; els fonaments sobre els que sustenten la seva vida; què passa si tot es capgira; i de quina manera el Senyor és l'únic que pot restaurar completament una vida ferida i trencada. Es tracta de situar-los davant la seva realitat concreta per tal d'aprendre a contemplar-la amb les seves llums i les seves ombres, les seves ferides i les seves alegries. Que prenguin consciència que per molt trencada o ferida que pugui estar una vida, el Senyor és capaç de restaurar-la, guarir-la i obrir-li un nou horitzó. Així li va passar a Ramon Llull el dia que, sobtadament, es va trobar amb Jesús crucificat.

En el cas que ell/la catequista, pels motius que sigui, no pugui dur a terme tota (o part) de la dinàmica, és recomanable convidar una persona de la seva confiança per tal que pugui fer el paper d'animador.

Material necessari: 6 metres de paper continu, diaris, revistes, tisores, cola, cinta adhesiva. Música suau.

1. Cal iniciar la sessió generant un clima de serenitat, benestar i confiança. Serà important cuidar el clima del grup, la motivació, l'espai...
2. Plantejar als adolescents les preguntes que apareixen a la pàgina 10 del quadern i deixar un temps per que les puguin pensar i contestar.
3. Una vegada fet això, disposarem al terra un tros suficientment llarg de paper d'embalar i proposarem als participants que intentin plasmar-hi de manera simbòlica la resposta a la pregunta «qui soc jo?» per mitjà d'un petit collage fet a partir de fotografies de revistes, paraules, dibuixos fets per ells mateixos, etc...Convé que cada participant disposi d'un espai de paper per poder fer-hi el seu collage.
4. Quan estiguin tots els collages fets, convidarem a observar en

silenci el que han fet els altres i posteriorment cada un podrà explicar una mica allò que ha volgut plasmar en el seu. És molt important que el/la catequista es situï al costat de l'adolescent que exposa el seu collage i subratlli alguna frase significativa.

5. Una vegada finalitzades les exposicions, el/la catequista incitarà als adolescents a deixar missatges als uns als altres. D'aquesta manera el gran mural que conté tots els collages va guanyant importància i significació per a tots.

6. El/la catequista demana que tots es seguïn al voltant del mural, deixant un espai lliure i diu: *«Fixeu-vos bé: el temps que heu invertit en aquest mural, tot el que acabeu de compartir, les coses que us han escrit els demés, fan que aquest tros de paper sigui molt especial. Imagineu ara que tot el mural representa la meua vida»*. El/la catequista es situa la costat del mural. *«Per a construir la meua vida he hagut de cercar, escollir, pensar com col·locar les coses...Costa molt construir tota una vida!...Però, fixau-vos!, m'ha quedat realment molt bé. El que passa és que a vegades...»* Aleshores el/la catequista es llença damunt el mural, agafa una punta i roda per el terra embolicant-se amb el paper... En aquest moment, és possible alguns adolescents riguin i d'altres es quedin sense paraula com a resultat de la sorpresa. El/la catequista es queda quiet durant un moment i aprofita per escoltar el què diuen. Llavors, poc a poc, va dirigint la mirada a tots els components del grup, fixant-la en algú que hagi rigut molt: i li demana: *«De què rius?...És que tu mai t'has embullat?»*...Després d'aquesta pregunta es sol produir un gran silenci però si no fos el cas, el/la catequista pot fer comentaris per atreure l'atenció del grup: *«Fixa't com se'n riuen, com parlen, com es nota que ells ho tenen tot ben clar!»*. Llavors demana ajuda per sortir de l'embolic. A vegades hi ha adolescents que s'avancen en l'ajuda i d'altres que per ajudar a sortir més ràpidament al/la catequista, intenten rompre el paper. Si es dona aquest cas, el/la catequista ha de cridar: *«Però què fas!...És la meua vida!...No la rompis!»*. Aleshores el/la catequista cerca a algun adolescent que l'hagi volgut ajudar i li diu: *«si em vols ajudar apropa't a mi, tot em fa por, perquè quan un està embullat s'asusta»*. El/la catequista li dona la mà i li demana com ho pot fer per desfer-se del paper. La resposta sol ser que rodoli de manera inversa i així es podrà desfer. Una vegada desembolicat li dona les gràcies i diu...

7. *«Mireu què ha passat: se m'ha fet malbé la vida... és clar, la vida no es viu darrera un mur de protecció... no, viure significa que sempre hi ha dificultats que et fan malbé la vida. Però bé, aquestes marques (les arrugues del mural) em recorden que hi va haver una vegada en que la meua vida es va fer malbé i tu m'ajudares....Així i tot, que et facis un embolic no és el pitjor que*

et pot passar, no... Aleshores el/la catequista comença a botar damunt el mural i el trepitja amb agressivitat, esqueixant-lo també una mica amb les mans i deixant alguns forats. «El pitjor que et pot passar és que et trepitgin la vida!!: que et critiquin, que t'insultin, que et diguin mentides, a tu no et vull perquè no vesteixes igual que jo, perquè no ets dels meus... Aquestes coses fan mal, veritat?...I què puc fer idò?»...El/la catequista agafa la cinta adhesiva i proposa a alguns adolescents que l'ajudin a reparar el mural. Mentre reparen el mural el/la catequista va comentant: «Un amic amb qui parlar, l'estimació de la família, pregar...són coses que em poden ajudar a curar aquestes ferides...Quedaran cicatrius, però és això és bo, perquè em recorda que les ferides es varen arribar a tancar gràcies a l'amor i em varen ajudar a aprendre coses importants».

8. *«Però, atenció!, hi ha persones que el que experimenten és encara molt més fort».* El/la catequista agafa el mural i el romp en quatre trossos, amb violència, mirant els adolescents. Després s'asseu al terra amb els trossos i diu: *«Us ha fet mal que es trenqués un tros del mural en el que havieu invertit temps de la vostra vida?...Idò, fixeu-vos: hi ha persones que un bon dia senten com la seva vida es trenca: una decepció profunda, una traïció, un problema greu de salut, la mort d'un ésser estimat... Es pot fer alguna cosa llavors?...»* El/la catequista espera les respostes i els anima a creure que realment encara es pot fer alguna cosa, convidant-los a recompondre entre tots el mural amb la cinta adhesiva. Quan el mural està recompost, el/la catequista diu: *«Què bonic! Ens hem unit per tornar a donar la forma d'abans al mural, hem reparat una vida!»*
9. Arribats a aquest punt és molt important que el/la catequista remarqui el fet que, en el fons, és Déu mateix qui reconstrueix les vides desfetes i trencades servint-se de les nostres mans. Cal que els adolescents prenguin consciència d'això i descobreixin que Déu no està enfora de les seves vivències quotidianes i ens ajuda a aixecar-nos de les dificultats a través dels amics, la família...
10. Per enllaçar la dinàmica amb l'itinerari vital i espiritual de Ramon Llull, llegirem les pàgines 8 i 9 del quadern que corresponen al moment de trobada de la carta.
11. Fer una conclusió de la sessió fent veure com Llull té una vida molt descol·locada, que no el satisfà interiorment. Sembla que ho té tot, però es sent buit. Podríem dir que el mural de la seva vida està trencat, arrugat i brut. També té algunes ferides. Només l'aparició de Jesús crucificat podrà restaurar-lo completament. Tot i així, no es va tractar d'un procés fàcil perquè

al principi no volia escoltar la crida que el Senyor li feia. Fou necessari que Jesús crucificat li aparegués fins a cinc vegades. En aquest món nostre cada dia ens fan mil propostes de felicitat immediata que fàcilment es confonen amb la vertadera felicitat i ens desvien del seguiment de Jesús. Per això és molt important que els adolescents es preguntin: I jo, desitjo trobar allò que realment pot recompondre la meua vida i fer-me feliç?...¿M'agradaria trobar-me amb Jesús?...I seguir-lo?...

12. Podem seguir llegint el text del Catecisme «*Testimonis del Senyor*» que ens proposa el quadern a la pàgina 11.
13. Acabam amb una estona de silenci i pregària... Es tracta d'escoltar el nostre interior i, en silenci, pensar quines són les coses que omplen la meua vida i quin lloc ocupa Jesús.

▪ Moment de recerca (sessió 3)

Catecisme Testimonis del Senyor

Capítol 20. *Jesús és el Fill unigènit de Déu*. Pàgina 114-117

• Objectius

1. Descobrir la llum de Déu en la vida quotidiana i de quina forma el Senyor es fa present en situacions diàries.
2. Contemplar la pròpia vida com si fos un pelegrinatge, «una història que anam construint en la recerca del nostre ideal».
3. Valorar la novetat que suposa viure a imatge de Jesús i ser amic d'aquell a qui Ramon Llull va començar a anomenar l'Amat.

• Idees principals a comunicar

- ✓ La nostra identitat cristiana és fruit de la gràcia però també requereix la voluntat i el desig de seguir al Senyor.
- ✓ L'Església ens acompanya i nodreix en el nostre camí cap a l'Amat.
- ✓ La relació amb Jesús i l'Església pot donar un nou sentit a la nostra vida.

• Passes per al desenvolupament de la sessió

1. Iniciem la sessió amb un moment de pregària i silenci per asseurens els cors i posar-nos en presència del Senyor. Podem posar una música i acabar amb la pregària de Ramon Llull:

*«Senyor, ja que heu posat en el meu cor tanta alegria,
plagui-us d'estendre-me-la en tot el cos: a la meva cara,
als meus ulls, a les meves mans.»*

2. Llegim junts el fragment de la carta de Ramon Llull que trobarem a les pàgines 12 i 13 del quadern i observam la imatge.
3. Després d'un moment de silenci i interiorització els participants es divideixen en petits grups per tal de pensar i analitzar quins foren els grans canvis que es produïren en la vida de Ramon Llull. A continuació els convidam a reflexionar també sobre els canvis que els agradaria que es produïssin en la seva pròpia vida.
4. Escoltam un testimoni de fe. El/la catequista convidarà una persona de confiança (millor si és jove) a venir a la sessió per tal que pugui oferir als adolescents el testimoni de la seva trobada amb Jesús i com s'ho fa per ser cristià enmig d'un món que sovint rebutja o no comprèn aquest estil de vida. No es tracta de fer un sermó, sinó d'explicar de manera natural, propera i convincent, una experiència de vida concreta i de quina manera aquesta ha estat transformada pel Crist.
5. Una vegada escoltat el testimoni deixam un temps per a que cadascú pugui expressar allò que ha après o que li ha impactat més. Això es pot fer oralment o escrivint en una pisarra o en un tros de paper continu aquella paraula o frase que més li hagi tocat el cor.
6. Llegim el capítol 20 del Catecisme *«Testimonis del Senyor»*
7. Acabam la sessió amb un breu moment de silenci i interiorització per deixar que ressoni dins cada un tot allò que hem escoltat i parlat durant la sessió. Després convidam als participants a repetir la pregària de Charles de Foucauld per demanar la fe:

«Senyor, concediu-nos la fe, la fe que arrenca la màscara del món i fa veure Déu en totes les coses, la fe que ho fa veure tot sota una altra llum: que ens mostra la grandesa de Déu i ens fa descobrir la nostra petitesa; que ens mostra el Crist allí on els nostres ulls només veuen un pobre; que ens fa veure el nostre Salvador allí on el nostre gust només sent un tros de pa. Senyor, concediu-nos aquesta fe que ens fa emprendre tot el que Déu vol sense dubtar, sense vergonya ni temor, sense recular mai. La fe que no tem els perills, ni el dolor ni la mort; que sap caminar en la vida amb calma, pau i una profunda joia, i que estableix en el nostre esperit un despreniment absolut envers tot, fora de vós.»

▪ Moment de recerca (sessió 4)

Catecisme Testimonis del Senyor

Capítol 46. *Com pensa un cristià?*. Pàgina 255

• Objectius

1. Descobrir la veu de Déu en el silenci i en la contemplació de la creació.
2. Aprendre a fer una aturada i trobar moments que propiciïn la trobada amb Déu.
3. Desenvolupar la capacitat contemplativa que ens fa sentir a Déu més a prop i ens ajuda a valorar les coses realment importants, com li va ocórrer a Ramon Llull mentre vivia al puig de Randa.

• Idees fonamentals a comunicar

- ✓ La transformació profunda de la persona es produeix quan posam al Senyor al centre.
- ✓ És fonamental cercar la relació amb el Senyor mitjançant la pregària, el silenci, la contemplació...
- ✓ Ramon Llull ens ensenya a creure amb tot el cor, amb el cap i amb la vida.
- ✓ La fe i la raó es necessiten mútuament per trobar la veritat.

ACOLLIR LA PARAULA

Capítol 1 de Gènesi, la Creació

«Déu digué:

--Fem l'home a imatge nostra, semblant a nosaltres, i que sotmeti els peixos del mar, els ocells del cel, el bestiar, i tota la terra amb les bestioles que s'hi arrossequen.

Déu va crear l'home a imatge seva, el va crear a imatge de Déu, creà l'home i la dona. Déu els beneí dient-los:

--Sigueu fecunds i multipliqueu-vos, ompliu la terra i domineu-la; sotmeteu els peixos del mar, els ocells del cel i totes les bestioles que s'arrossequen per terra.

Déu digué encara:

--Mireu, us dono totes les herbes que fan llavor arreu de la terra i tots els arbres que donen fruit amb la seva llavor, perquè siguin el vostre aliment. A tots els animals de la terra, a tots els ocells del cel i a totes les bestioles que s'arrossequen, a tots els éssers vius de la terra, els dono l'herba verda per aliment.

I va ser així.

*Déu veié que tot el que havia fet era molt bo.
Hi hagué un vespre i un matí, i fou el sisè dia.» Gn 1*

- Passes per al desenvolupament de la sessió

Seria bo fer aquesta sessió a un lloc especial i prou significatiu per als joves; un lloc que els posi en contacte amb la bellesa de la Creació, on sigui possible experimentar la grandesa de Déu que ens ha regalat un món meravellós per cuidar-lo i estimar-lo... Per això proposam als joves de Mallorca que facin una sortida al puig de Randa, per la seva bellesa i també per tot el que va significar per Ramon Llull.

1. Començam la sessió convidant al grup a fer una estona de pregària contemplativa per tal d'assaborir tota la bellesa que ens envolta, començant per les coses més petites i insignificants fins a les més belles i magnífiques... Podem demanar als joves que vagin donant gràcies a Déu per tot allò que veuen i aprecien: un arbre, el cel, l'aire, el sol, la muntanya, els companys... Cada un pot anomenar alguna cosa i tots feim un moment de pregària en silenci per donar gràcies.
2. Recordam el punt on havíem deixat la vida de Ramon Llull; convençut que volia dedicar la seva vida al seu AMAT... Continuem llegint la carta que trobarem a les pàgines 16 i 17 del quadern.
3. Incidirmen la idea que el contacte amb la naturalesa, la solitud, la reflexió i la pregària varen ajudar Ramon a estimar i sentir-se cada vegada més estimat per Jesús. Convidar als joves a contemplar l'espai on es troben, a cercar un espai de solitud i a llegir de forma individual la pàgina 255 del catecisme *Testimonis del Senyor*.
4. Seguidament poden contestar (també de manera individual) les preguntes de les pàgines 17 i 18 del quadern.
5. Passat el temps que haguem donat, tornam a reunir el grup per tal de fer una posada en comú de les respostes i del que han estat reflexionant durant el seu temps de solitud.
6. Finalitzam la sessió amb un altre moment de pregària contemplativa per posar davant Déu tot allò que cadascú ha escrit al seu quadern i mirant de posar nom a aquelles realitats de la nostra vida que ens agradaria transformar.

▪ Moment d'entrega (sessió 5)

Catecisme Testimonis del Senyor

Capítol 49. *Com prega un cristià?*. Pàgina 267

- Objectius

1. Reconèixer que la trobada amb el Déu de Jesús és font d'un goig profund i una gran alegria.
2. Experimentar l'amor de Déu- Pare i com aquest amor pot transformar la nostra vida.
3. Aprendre a viure conscientment en la companyia de Déu, essent testimonis de la seva presència i de la seva acció.
4. Desenvolupar una actitud d'obertura i de recerca continua de Déu

- Idees fonamentals a comunicar

- ✓ Descobrir que l'amor de Déu no ens deixa indiferents. És un amor que fa la vida nova.
- ✓ Ser fidels a l'amor de Déu implica servir i donar la vida per als altres.
- ✓ Tenir desig de Déu implica buscar Déu, estar en diàleg amb Ell, confiar...

- Passes per al desenvolupament de la sessió

1. Iniciem la sessió amb una estona de pregària en silenci, cercant asserenar i obrir els nostres cors a la presència del Senyor. Per acabar aquesta estoneta de pregària podem repetir la pregària de Ramon Llull:

*Senyor,
 ja que heu posat en el meu cor
 tanta alegria,
 plagui-us d'estendre-me-la
 en tot el cos: a la meva cara,
 als meus ulls, a les meves mans.*

2. Llegim la pàgina 20 del quadern. Establir un diàleg sobre què vol dir «entregar-se a un altre». Què suposa això?... d'on neix la capacitat d'entrega a un altre?... Recollir el que vagi sortint en aquest diàleg que segurament tindrà molt a veure amb la necessitat de confiar...
3. Podem fer diferents dinàmiques que afavoreixin la confiança en els altres amb l'objectiu de fer veure als adolescents que quan

un confia en l'altre es sent sostingut per algú i, per tant, s'entrega a ell. Si confiem en Déu i deixem que Ell ens sostingui ens hi podem entregar sense reserves.

4. A continuació explicam una possible dinàmica de entre les moltes que existeixen en aquest sentit. Si un ho desitja, també pot fer una recerca per internet per tal d'utilitzar-ne d'altres que li puguin semblar més adients.

Dinàmica: Els/les adolescents es situen damunt un espai elevat i estret, per exemple un banc. En fila horitzontal, s'han d'anar col·locant segons criteris que digui el/la catequista (de major a menor segons l'edat, de més alt a més baix, etc.) sense posar cap peu en terra. D'aquesta manera quan algú vagi a caure els altres l'han d'ajudar a ubicar-se al lloc corresponent. Una vegada finalitzat, es pot tornar a recompondre segons un altre criteri.

5. Posem en comú les sensacions i pensaments dels adolescents. En aquest moment el/la catequista ha de fer veure als joves que de la mateixa manera que ens hem deixat ajudar i sostenir per un company quan estàvem a punt de caure, Déu ens ajuda i ens sosté sempre en els moments més difícils de la nostra vida. Per això, no hem de tenir por a entregar-nos a ell de manera confiada i sense reserves.
6. Llegim les pàgines 268 i 269 del Catecisme «*Testimonis del Senyor*»
7. Acabem la sessió fent un moment de pregària individual i convidant als adolescents a escriure de quina manera particular intenten viure ells aquest amor a Déu. Quina entrega ens demana Déu?... Quines pors ens paralitzen i ens impedeixen descobrir aquest amor del que ens parlen Ramon Llull i Santa Teresa?...

▪ Moment d'anunci (sessió 6)

Catecisme Testimonis del Senyor

Capítol 50. *Sigueu sempre testimonis del Senyor*. Pàgina 271

• Objectius

1. Conèixer la dimensió missionera de Ramon Llull i entendre que aquesta dimensió és part de la vida del cristià que vol anunciar la Bona Nova a tothom.
2. Fomentar, entre els joves, el desig de comunicar l'amor de Jesús.
3. Reconèixer que moltes vegades seguir a Jesús no és una tasca

fàcil però que Ell sempre està amb nosaltres i ens dóna la força necessària per a perseverar.

4. Aprendre a compartir l'experiència de Déu amb els altres.

- Idees fonamentals a comunicar

- ✓ Ramon Llull com a model evangelitzador.
- ✓ Tots els cristians tenim una dimensió evangelitzadora.
- ✓ Els cristians som portadors de la millor de les notícies i l'hem de transmetre per sobre de les dificultats, desànim o cansament.
- ✓ L'anunci de l'Evangeli exigeix coherència entre la fe i la vida.

ACOLLIR LA PARAULA

« Aquests dotze, Jesús els va enviar amb aquestes instruccions:

--No us encamineu a terra de pagans ni entreu en cap població samaritana. Aneu més aviat a les ovelles perdudes d'Israel. Pel camí prediqueu dient: «El Regne del cel és a prop.» Cureu malalts, ressusciteu morts, purifiqueu leprosos, traieu dimonis; de franc ho heu rebut, doneu-ho també de franc. No us emporteu cap moneda: ni d'or, ni de plata, ni de coure; no prengueu sarró per al camí, ni dos vestits, ni sandàlies, ni bastó. El qui treballa, bé es mereix que el mantinguin. Quan entreu en una vila o en un poble, busqueu si hi ha algú digne de rebre-us i quedeu-vos-hi fins que deixeu aquell lloc» Mt 1, 1-5

- Passes per al desenvolupament de la sessió

1. Començam amb una estona de pregària en silenci, centrant-nos en la respiració i posant-nos en presència del Senyor. Per finalitzar aquest moment repetim la pregària de Ramon LLull

*Senyor,
ja que heu posat en el meu cor
tanta alegria,
plagui-us d'estendre-me-la
en tot el cos: a la meva cara,
als meus ulls, a les meves mans.*

2. Recordam la història de Ramon Llull. A quin punt ens havíem quedat?... Un Ramon Llull tan entusiasmat amb el seu Amat que no pot deixar d'escriure...Podem llegir en grups de tres les pàgines 22 a 24 del quadern.

3. Establím un diàleg sobre el text a partir d'algunes preguntes: Com imaginem a Ramon Llull?... Per quin motiu devia estar de-

sanimat?... On troba les forces per continuar?... És interessant recordar als joves les característiques d'aquella època tan llunyana: com serien els seus viatges, què suposava ser un home tan major...

4. Distribuim els joves en grups de tres o quatre membres. Els demanem que tornin a llegir el fragment de la carta *Moment d'anunci* de la pàgina 22 a 24 del quadern. Els convidem a escriure, entre tots, un text que reflecteixi de quina manera Ramon Llull explicava i difonia la fe en Jesucrist. Poden escriure poemes, cançons, oracions, pregàries...
5. Compartim els textos que han escrit els diferents grups cuidant el clima de respecte i atenció.
6. Establím un diàleg que ens dugui a pensar diferents accions que podem emprendre avui mateix per esdevenir «missioners» de la Bona Nova. També estaria bé comentar les dificultats que podríem trobar-nos i quina seria la millor manera de vèncer aquestes dificultats.
7. Llegim el capítol 50 del catecisme *Testimonis del Senyor. Sigueu sempre testimonis del Senyor.*
8. Acabam la sessió amb un moment de pregària en silenci per demanar al Senyor que ens ajudi a ser com Ramon Llull, missioners valents capaços de vèncer les dificultats.

▪ Final (sessió 7)

La fe de cada persona és com un camí que no acaba... A mesura que passa el temps podem anar creixent en la vida de la fe, ens podem sentir més units a Crist i a l'església. Participant del Sagrament i mitjançant la pregària anam enfortint els dons de l'Esperit Sant i això ens dóna una força especial per ésser testimonis de Jesús.

• Objectius

1. Descobrir que la relació amb el Senyor no acaba i que es pot anar fent cada cop més profunda, com una amistat que no deixa de créixer, tal i com li va passar a Ramon Llull.
2. Reconèixer que per mantenir una relació d'amistat profunda amb el Senyor és fonamental pregar i participar de la Vida que ens proposa l'Església, especialment dels Sagraments.
3. Descobrir que una vida entregada al Senyor és una vida plena i feliç.

- Idees fonamentals a comunicar

- ✓ La nostra confiança i amor a Déu poden créixer dia a dia.
- ✓ La relació amb el Senyor es sustenta en la pregària i la participació dels Sagraments.
- ✓ Els sants són models de vida per a tots nosaltres.

ACOLLIR LA PARAULA

A l'àngel de l'església d'Efes, escriu-li:

«Això diu el qui té a la mà dreta les set estrelles i es passeja enmig dels set lampadaris d'or:

»Conec les teves obres, el teu esforç i la teva constància. Sé que no pots suportar els dolents: has posat a prova els qui es diuen apòstols i no ho són, i els has trobat falsos. Ets pacient i constant, i no has defallit quan has hagut de sofrir pel fet de portar el meu nom.»

(Apocalipsis 2)

- Passes per al desenvolupament de la sessió

Estaria molt bé fer la sessió d'avui a l'església més propera. En el cas de Mallorca es podria organitzar una sortida a la Basílica de Sant Francesc de Palma on roman la tomba de Ramon Llull.

1. Fem un moment de pregària a prop de la tomba del Beat. Cada un dels joves podria explicar alguna cosa que hagi descobert i que l'hagi impressionat sobre la figura de Ramon Llull.
2. Llegim el darrer fragment de la carta que podem trobar a la pàgina 26 i 27 que porta per títol, FINAL. El final del camí, és la unió amb el Senyor... Ramon Llull ens ho diu a la seva carta, per això la partida no és trista... Pensem totes les coses que va fer Ramon Llull.
3. Reflexionam sobre el lloc que ocupa Jesús en la vida de cada un a partir de l'activitat que es proposa a la pàgina 29 del quadern. Per ajudar a interpretar els dibuixos a continuació s'explica cada quadre:
  - Jesús és el centre de la vida de la persona, però el propi projecte personal és més important.
  - El projecte de Jesús existeix, però està molt allunyat de la vida de les persones. No m'interessa i puc viure sense ell.
  - El projecte de Jesús existeix, és pròxim a la meva vida i em

presenta interrogants. Pot ser una proposta vàlida, però falta trobar la manera com integrar-la a la meva vida.

- El projecte de Jesús està integrat en la meva vida i en la vida de les persones que m'envolten.
- La meva vida està integrada en el projecte de Jesús; juntament amb els altres faig present el seu projecte en el món que ens envolta.
- Refuso el projecte de Jesús. Tot i que el conec no m'ha convençut. En un moment era vàlida, però he canviat.
- El projecte de Jesús és un més dels que se m'ofereixen amb el mateix valor que els altres. N'agafaré allò que m'interessi.

4. Acabem la sessió resant el Parenostre.